

slovo
pravdy

2025

4

Číslo: 4 | 2025

Ročník: XXIV

Vydavateľ: OZ Slovo Pravdy 2023
Báčsky Petrovec

**Zodpovedný
redaktor:** Ján Rybár

Webová stránka: www.slovopravdy.com
E-mail: redakcia@slovopravdy.com

Adresa redakcie: Vajanského 6
(SRB / SK) 21470 Báčsky Petrovec
PAK 395329
Srbsko

Ján Šerfel
Hviezdoslavova 77/19
05935 Batizovce
Slovenská Republika

Tlačí:

OBSAH

2

VEĽKÉ EVANJELIZAČNÉ TEXTY:

3. Mojžišova 17:11

3

MIER PROSTREDNÍCTVOM
JEHO KRÍŽA

4

VEĽKÉ EVANJELIZAČNÉ TEXTY

Evanjelium Matúša 11:28

6

DANIEL 9

14

VEĽKÉ EVANJELIZAČNÉ TEXTY:

Čo je tvoj život?

15

OD „ROBIŤ“ KU „UROBENÉ“

16

POROZUMENIE BOŽIEMU POKOJU

18

VEĽKÉ EVANJELIZAČNÉ TEXTY:

Bol si vykúpený!

19

EVANJELIUM: PÁN AJ KRISTUS

20

VEĽKÉ EVANJELIZAČNÉ TEXTY:

Sú vaše hriechy odpustené?

21

OSPRAVEDLNENÍ VIEROU

22

VEĽKÉ EVANJELIZAČNÉ TEXTY:

Židom 4:13

23

PÄŤ SLOV OD BOHA:

Ako krátky je môj čas

24

DOBRE ZVESTI Z NEBA

„Netušila som, že má takú hodnotu.“

„... V KTOROM AJ VY POČUJÚC SLOVO PRAVDY, EVANJELIUM SVOJHO SPASENIA“
Efežanom 1:13

ČASOPIS VYCHÁDZA KAŽDÉ TRI MESIACE A ZASIELAME HO KAŽDÉMU ZDARMA.

VŠETKY NÁKLADY NA TLAČENIE A ROZŠIROVANIE ČASOPISU SÚ HRADENÉ Z DOBROVOLNÝCH PRÍSPEVKOV BOŽIEHO ĽUDU. KREŠŤANSKÉ ZBORY A JEDNOTLIVCI, KTORÝM PÁN POLOŽÍ NA SRDCE, ABY PODPORILI TÚTO PRÁCU, MÔŽU SVOJE PRÍSPEVKY ZASLAŤ NA ADRESU REDAKCIE.

VELKÉ EVANJELIZAČNÉ TEXTY :

3. MOJŽIŠOVA 17:11

Jim Poulsen

V 3. knihe Mojžišovej 17:11, „práve krv pokrýva hriech na duši“, sú vložené tri dôležité slová, ktoré nie sú súčasťou nášho každodenného slovníka – krv, prikrytie hriechu – zmierenie a duša.

Duša sa vzťahuje na nehmotnú časť nás, ktorá bude existovať aj po smrti. V našom zmyslami riadenom svete trávime veľa času starostlivosťou o vonkajšie, hmatateľné, viditeľné prvky života. Biblia naopak učí, že nehmotná duša má oveľa väčšiu hodnotu, pretože je večná (Luk. 12:20).

Anglické slovo Atonement – zmierenie, v podstate znamená „byť zajedno“, zmieriť sa s druhým. Hebrejské slovo, ktoré sa ním prekladá, môže znamenať prikryť, očistiť, zmieriť alebo upokojiť. Potreba zmierenia siaha až do rajskej záhrady v 1. knihe Mojžišovej, kde je človeku povedané, že jeho hriech prinesie smrť, a to tak fyzickú (v tom zmysle, že jeho telo bude teraz podliehať smrti), ako aj duchovnú (v tom, že bude oddelený od Boha.) Stav, v ktorom je ľudstvo duchovne oddelené od Boha, si vyžaduje „zmierenie“, privedenie späť do stavu jednoty s Bohom prostredníctvom zakrytia jeho hriechu.

Krv je slovo, ktoré v dnešnej dobe veľmi nepoužívame. V skutočnosti žijeme v dobe, keď sa mnohí snažia vyhnúť triezvej realite „smrti“ a „preliatej krvi“.

Zamyslime sa nad tým, ako si v miestnom supermarkete kupujeme mäso, ktoré bolo zabitú na bitúnkoch skrytých pred našimi očami. Dokonca aj kremácia je čoraz populárnejšia, údajne z ekonomických dôvodov, ale možno aj preto, aby sme sa nemuseli pozerat' smrti do tváre.

Mnohí ľudia, ktorí majú len malé znalosti Biblie, by boli prekvapení, keby zistili, že „smrť“ a „prelievanie krvi“ sú kľúčové biblické témy, ktoré nám majú pomôcť pochopiť, ako možno človeka priviesť do správneho vzťahu s Bohom.

Boh ustanovil systém obetí, ktorý veľmi názorným spôsobom učil ľudstvo, že hriech si vyžaduje smrť a preliatie krvi.

Vezmime si mladíka, ktorý sa díva, ako jeho otec prináša kňazovi barana, aby sa jeho krv preliala len preto, že jeho otec povedal lož. Pomyslite na to, aký dojem urobí na tohto mladíka, keď si uvedomí vážnosť hriechu. Jasne by pochopil, že hriech si vyžaduje smrť, ale preliata krv obeti môže zakryť hriech.

V 3. knihe Mojžišovej 17:11 sa dozvedáme, že „krv je to, čo robí zmierenie za dušu“. Všimnite si, že nie dobré skutky, ani dobrý život môžu zaceliť priepasť medzi človekom a Bohom, ale krv.

Už neprinášame zvieracie obeť, odkedy bol „Baránok Boží“, Ježiš Kristus, navždy obetovaný ako jediná obeť za hriechy na kríži (Žid. 10:12). Teraz nám stačí dôverovať Jemu a hodnote Jeho drahocennej preliatej krvi. Všetky obeť v Starom zákone poukazovali na Kristovu obeť raz navždy na kríži, keď preliat Svoju drahocennú krv za hriešnikov.

Môžem vám láskavo položiť tri otázky týkajúce sa týchto troch slov?

„Ceníte si svoju dušu viac, ako svoj hmotný majetok?“

„Uvedomujete si, že vaše hriechy vás oddelili od Boha a potrebujete zmierenie?“

„Bola použitá preliata krv Ježiša Krista na odstránenie vašich hriechov?“

MIER PROSTREDNÍCTVOM JEHO KRÍŽA

Paul Barnhardt

Ježiš Kristus sleduje, ako svet pokračuje vo svojej vzbure, problémoch a nepokojoch, aj keď národy a jednotlivci neustále hľadajú mier. Tisíce rokov zaznamenanaj ľudskej histórie by nás mali všetkých presvedčiť, že neexistuje žiadna ľudská organizácia, správa ani idea, ktorá by zmenila túto tragickú cestu smerujúcu k smútku, nepriateľstvu a zničeniu. Biblia však predpovedá, že bude zaručený všeobecný mier. Ako sa to dosiahne? Ako môžeme zosúladiť súčasnú realitu so sľubom, ktorý sa zdá tak nedosiahnuteľný? My nemôžeme, ale Ježiš Kristus áno! Božská láska a múdrosť vytvorili cestu.

Neposlušnosť Božiemu slovu a vzbura proti Nemu nás oddelili od Neho a od pokoja, ktorý Boh zamýšľala a po ktorom túži každé ľudské srdce. Keďže videl veľkú potrebu zmieriť svet a zachrániť ľudstvo pred smrteľnými následkami hriechu, Ježiš Kristus zasiahol, skutočne zostúpil, aby nám všetkým priniesol a poskytol spásu a pokoj, lebo sami sme bezmocní to dosiahnuť. Žiadne „aktualizácie operačného systému“, ani pokusy o vylepšenie nášho súčasného modelu nás nikdy neoslobodia pred svätým Bohom a nepripraví nás pre nebo. Potrebujeme úplné a dokonalé zmierenie. To je možné len prostredníctvom Ježiša Krista. On nielenže vytvoril cestu, ale je aj cestou k spásu pred súdom a k poznaniu pokoja – pokoja s Bohom a pokoja so sebou samým.

Hoci On ponúka mier a spásu všetkým, každý človek musí prísť k Nemu, aby to prijal. Aby si človek mohol užívať radosti a potešenie akéhokoľvek príjemného miesta, musí najprv prísť k dverám. Sú to dvere, ktoré stanovujú hranice pre

všetkých, ktorí chcú vstúpiť. Urovanie vzťahov a vyrovanie všetkých účtov s Ježišom Kristom nás urobí spravodlivými a vhodnými pre nebo a Jeho prichádzajúce kráľovstvo. Každý, kto je v mieri s Ježišom Kristom, nájde mier v nebi. Nebo prijme všetkých, ktorí najprv prijmú Ježiša Krista. On hovorí: „Podťe ku mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení, a ja vám dám odpočinutie.“ (Mat. 11:28)

Národy a štáty platia veľké sumy a strácajú drahocenné životy za určitý obmedzený a krehký pocit mieru. Svoje nádeje na mier zakladáme na sile, bohatstve, moci, prefíkanosti a výhodách. Ježiš Kristus dosiahol trvalý mier a aj On za to zaplatil veľkú, nemerateľnú cenu. Napriek tomu dosiahol mier prostredníctvom utrpenia, chudoby, pokory a smrti. To je to, čo nachádzame na Golgote, kde bol slávny Syn Boží vedený ako ovca na zabitie. Nezištne sa obetoval za hriešnikov a znášal trest, ktorý si zaslúžime. Je nám povedané, že znášal trest, ktorý nám prináša mier. Krv na Jeho kríži je dôkazom Jeho obrovskej obete a smrti. Jeho slávne vzkriesenie a nanebovstúpenie ukazujú, že Boh je spokojný. Každý, kto hľadá osobný a trvalý mier s Bohom, bude tiež spokojný s Ježišom Kristom. On je Knieža mieru. Mier a radosť budú charakteristickými znakmi Jeho kráľovstva a len On sám môže teraz priniesť tento mier do každého srdca, ktoré k Nemu pokorne príde.

ABY SI ČLOVEK MOHOL UŽÍVAŤ
AKÉHOKOLVEK PRÍJEMNÉ MIESTO,
MUSÍ NAJPRV PRÍSŤ K DVERÁM.

VELKÉ EVANJELIZAČNÉ TEXTY

Tom Stickfort

„POĎTE KU MNE VŠETCI, KTORÍ PRACUJETE A
STE OBTIAŽENÍ, A JA VÁM DÁM ODPOČINUTIE“

(EVANJELIUM MATÚŠA 11:28)

Pod'te ku mne

Tento verš začína výzvou a podobne ako zvonenie telefónu, si vyžaduje tvoju pozornosť. Je to BOH, ktorý ťa dnes volá, a Jeho posolstvo znie: „Pod! Vráť sa!“ Chce, aby si sa vrátil. Človek bol najprv v dôsledku hriechu odlúčený od Boha. Izaiáš 59:2 hovorí: „Tvoje hriechy ťa oddelili od tvojho Boha.“ Dnes si od Boha vzdialený kvôli svojim hriechom. Boh vie, že ak zomrieš v tomto stave, budeš stratený, navždy vzdialený od Boha. Pán Ježiš volá: „Príd!“ Odpovieš? Aká bude tvoja odpoveď?

Všetci, ktorí pracujete

So súcitom volá Spasiteľ hriešnikov, náš Pán Ježiš Kristus tých, ktorí pracujú a hľadajú odpočinutie svojim dušiam. V Biblii je príbeh o skúsených námorníkoch, ktorí sa plavili do Taršiša a strhla sa búrka, počas ktorej sa usilovne snažili ovládať loď, ale čím viac sa namáhali, tým bola búrka silnejšia. Až keď sa stretli s Jonášom, pochopili príčinu búrky. Usilovne sa namáhaš so svojím životom, ale premáha ťa prázdnota a márnosť všetkého tvojho

W BOH ŤA VOLÁ, KEĎ SA NAMÁHAŠ
V MÁRNOM HĽADANÍ POKOJA A
ODPOČINKU.

úsilia? Boh ťa volá, keď sa namáhaš v márnom hľadaní pokoja a odpočinku.

Vy, ktorí ste obtiažení

Tvoj hriech je zdrvujúce bremeno, ťarcha, ktorú nikdy neprekonáš vlastnými silami. V 1. knihe Mojžišovej 22 sa rozpráva príbeh o mladíkovi Izákovi, ktorý pri výstupe na vrch cítil na chrbte ťarchu dreva. Ťarcha bremena v ňom vyvolala myšlienku: „Vidím drevo, oheň a nôž, ale niečo mi chýba“. Vtedy si uvedomil, že čo je to bremeno. Izák bol na ceste s neznámym cieľom a cítil ťažké bremeno, ktoré niesol. Cítiš dnes bremeno svojho hriechu a vieš, že ti niečo chýba? V Jakubovom liste 1:15 sa píše, že „hriech, keď sa vykoná, prináša smrť“. Keď cestuješ na ceste životom, Pán Ježiš volá tých, ktorých ťažia ich hriechy: „Pod'te ku mne.“ Ťarcha hriechu ťa strhne do pekla. Dnes Boh volá k tým, ktorí si uvedomujú: „Som stratený a nedokážem

W DNES BOH VOLÁ K TÝM, KTORÍ SI
UVEDOMUJÚ: „SOM STRATENÝ A
NEDOKÁŽEM SA ZACHRÁNIŤ“.

sa zachrániť“. V tomto prípade je potrebné, aby si si uvedomil, že si stratený a nedokážeš sa zachrániť.

Dám vám odpočinok

Spasiteľ dáva sľub: „Ja Ti dám odpočinok“. Príď k Pánovi Ježišovi a nájdi úľavu od námahy, ktorú ti spôsobuje tvoj hriech. Bol to Boží Syn, ktorý na kríži na Golgote pracoval na tvojom spasení, keď niesol Boží súd nad hriechom. Ako hovoria slová piesne: „Všetky tvoje hriechy naňho boli vložené, Ježiš ich niesol na dreve.“

W

„VŠETKY TVOJE HRIECHY NAŇHO
BOLI VLOŽENÉ, JEŽIŠ ICH NIESOL
NA DREVE. BOH, KTORÝ ICH
POZNAL (VŠETKY MOJE HRIECHY), VLOŽIL
ICH NA NEHO A VERIAC, SI SLOBODNÝ“.

Boh, ktorý poznal všetky moje hriechy, vložil ich na Neho a keď tomu uveríš, si slobodný“. To je, môj bremenom zaťažený priateľ, tajomstvo ako nájsť odpočinok. Bol tu Boží Syn, jeden, ktorý sa namáhal a bol ťažko obťažovaný, keď trpel za hriech. Príď k Nemu so všetkou svojou námahou a ťažkým bremenom a dôveruj dokončenému dielu na Golgote. Áno, nájdeš odpočinok, ktorý môže dať jedine Boh.

Žiadne dve slová, ktoré boli kedy

W

„POĎ.“ JE TO LÁSKYPLNÉ
POZVANIE.
„ODÍĎ.“ TO UŽ ALE BUDE PRÍKAZ.

vyslovené, nevyjadrujú väčší kontrast ako dve slová, ktoré vyslovil Pán Ježiš. Prvé je: „Pod.“ Je to láskyplné pozvanie. Tí, ktorí toto pozvanie odmietnu, budú z tých istých pozhnaných úst počuť na súde to druhé slovo: „Odíď.“ To už ale bude príkaz.

„Lebo zná, jaká je cesta u mňa ...“

(Job 23:10)

Na začiatku roku 2021 sa mnohí ľudia nachádzali na zvláštnom mieste, v podmienkach, ktoré nikdy nečakali, trpiac chorobou, o ktorej nič nevedeli a preto sa veľmi báli. Život sa často zvláštne kľukatí a niekedy nás premôžu udalosti, ktoré sme nikdy neočakávali a nechceli. Cesta života prináša mnohé

W

VŠETKY NAŠE ZAJTRAJŠKY LEŽIA
OTVORENÉ PRED JEHO OČAMI.

prekvapenia a nemálo otrasov, ale On „zná, aká je cesta u mňa“. Náš Spasiteľ nikdy nie je prekvapený neplánovaným a neočakávaným, a všetky naše zajtrajšky ležia otvorené pred Jeho očami. Žiadne nepredvídané udalosti nemôžu vykoľajit', ani narušiť Jeho plány.

Aké požehnané je teda začínať každý rok tým, že našu budúcnosť vložíme do bezpečia Jeho dlaní a v detinskej viere budeme závisieť na Ňom, aby nás previedol temnými chodníkmi a spleťtými húštinami! To, čo my nemôžeme vidieť, On vidí jasne; čo nemôžeme vedieť, On plne rozumie. Jeho oko nikdy nie je zahmlené, Jeho myseľ nikdy zachmúrená a to, čo sa nám zdá byť tmavým, je pre nášho Spasiteľa jasným dňom. Dôverujme vo všetkom, čo na nás dopustí aj tento rok, Jeho nežnej starostlivosti a láskavému vedeniu, súc si vedomí, že On vie najlepšie, stará sa najviac a nikdy nám nespôsobí zbytočnú slzu.

Každou cestou ma Spasiteľ vedie,

Čo iné si mám žiadať ešte?

Mám pochybovať o Jeho milosti?

Kto bude mojím vodcom v žití?

DANIEL 9

STARÝ MUŽ, JEHO BIBLIA A JEHO BOH

A. J. Higgins

ÚVOD

Danielovo proroctvo o 70-tich týždňoch je tak dôležité, že je nevyhnutné pozrieť sa na historické pozadie – udalosti, ktoré viedli k Danielovi 9 a Božie cesty. Ľudský hriech, dobytá vojna, prorok, ktorý už pred rokmi opustil scénu a starý prorok v zajatí, sa spoja v úžasných Božích cestách, keď Boh uskutočňuje Svoj zámer pre národ Izrael. Niektorí označujú 9. kapitolu knihy Daniel za „chrbticu všetkých proroctiev“. Aby sme pochopili význam týchto udalostí, musíme sa vrátiť takmer o 1000 rokov späť a prečítať si 3. Mojžišovu knihu, kapitolu 26.

Spravodlivé cesty Božie

Tu, takmer 39 rokov predtým, ako Izrael vstúpil do zeme – 1000 rokov pred Danielovou modlitbou v kapitole 9 – Boh varoval národ pred Svojím spravodlivým hnevom. V 3. knihe Mojžišovej 26 Boh varoval národ, že je potrebné dodržiavať soboty zeme (nariadené v 2. Mojžišovej 23:10-11 a 3. Mojžišovej 25:1-7); ak tak neurobia, On sa postará, aby zem dodržiavala svoje soboty (3. Moj. 26:34, 43). Sobota bola znamením zmluvy, ktorú Boh uzavrel s Izraelom (2. Moj. 31:13). Tieto varovania boli zopakované aj v 5. knihe Mojžišovej 29, keď sa chystali vstúpiť do zeme o 39 rokov neskôr.

Zatiaľ čo vlastníctvo zeme bolo pre Izrael zaručené na základe zmluvy s Abrahámom, obsadenie zeme záviselo od poslušnosti Jeho slovu. Neposlušný ľud bude znášať Boží súd a vyhodenie zo zeme. Ale zem zostáva navždy ich.

Lúč nádeje

Len o dve kapitoly ďalej od temného obrazu 5. knihy Mojžišovej 28 nachádzame lúč nádeje pre národ. Tu, v poslednom zo štyroch kázaní na moábskych rovinách, Mojžiš predvídajúc, čo môže priniesť budúcnosť vzhľadom na správanie Izraela v púšti a vedený Duchom Božím, podrobne opísal cestu obnovy národa aj v rámci „najhoršieho scenára“. Aj keby sa veci vyvinuli tak, že by národ skončil v zajatí pre svoje zlyhanie, stále existovala možnosť návratu; s Bohom je možná obnova. Ak sa ľud obráti, Boh ho vyslobodí z otroctva. S Bohom teda vždy zostáva nádej na obnovu.

Žatva

Avšak národ nikdy neposlúchal Boha. On posielal Svojich prorokov, ktorí „vstávali skoro ráno“ a oznamovali národu Božie slová: napomínali, prosili a varovali. Predkladali národu rozhodnutie medzi cestou života a cestou smrti. Národ im však nevenoval pozornosť a vystavil sa Božiemu spravodlivému súdu, opísanému v 2. Paralipomenon 36: „Posmievali sa poslom Božím a opovrhovali jeho slovami a mali jeho prorokov za bludárov, až vzplanul prchký hnev Hospodinov na jeho ľud tak, že už nebolo lieku“ (v. 16). Súdy nastúpili v troch etapách v priebehu približne dvadsiatich rokov. Začalo to prvým odvečením, vrátane kráľa Jehojakima v roku 607 pred Kr., pričom medzi odvečenými bol aj Daniel s priateľmi. Napokon, v roku 587 pred Kr., prišla posledná invázia, keď Chaldejci odviedli zostávajúci ľud a kráľa Cedekiaša do Babylona. Naplnené bolo aj Božie slovo, ktoré bolo dané Habakukovi (Hab. 1).

Národ zožal, čo zasial. Krajina mala ležať pustá, aby „dodržiavala svoje soboty“ sedemdesiat rokov. Božiu vládu nemožno ignorovať, ani sa jej vyhnúť.

Obnova

Ale Boh, ktorý má moc obnovovať, zasahoval. Vzostupy a pády národov a ríš sú v Jeho zvrchovanej kontrole. Médo-perská ríša nadobudla prevahu v období, keď moc Babylonu upadala (Dan. 5:30, 31). Zahraničná politika Médov a Peržanov sa odlišovala od postupu Chaldejov. Kým Chaldejci odvádzali zajatcov do Babylonu, Médi a Peržania umožňovali porazeným národom zostať v ich vlasti pod dohľadom dobyvateľa. Politická situácia tak vytvárala podmienky pre možnú obnovu krajiny.

Bol rok 536 pred Kr. a na tróne sedel Kýrus. Boh prostredníctvom Jeremiáša sľúbil, že národ bude v zajatí 70 rokov. Toto obdobie sa chýlilo ku koncu. Kalendár bol teda v poriadku.

Zostávala však ešte jedna podmienka, aby Boh mohol uskutočniť Svoj zámer s národom. Podľa 5. Mojžišovej 30:1-3 sa musel ľud v zajatí obrátiť k Bohu. Do tohto momentu vstupuje Daniel. Ako zástupca národa, ktorý niesol ich viny, sa

prihováral a vyznával pred Pánom. Jeho modlitba sa ukázala ako rozhodujúci článok, ktorý umožnil Bohu konať a priviesť Svoj ľud späť do vlasti.

Uvedomenie

V prvom roku vlády perzského kráľa Kýra, „aby sa naplnilo slovo Hospodinovo z úst Jeremiáša: zobudil Hospodin ducha Kýra, perzského kráľa“, a tak vydal svoj výnos, ktorý umožňoval vyhnaným Židom vrátiť sa do zeme (Ezd. 1:1-4). Jeho výnos sa stal morálnou výzvou pre národ. Odpoveď na tento dekrét je podrobne opísaná v Ezdrášovi 1. Cesta do Jeruzalema a následné počiatkové pokusy o obnovu chrámu zaberajú zvyšok kníh Ezdráš, Nehemiáš a prorociet Haggea a Zachariáša. Božie zaslúbenie sa naplnilo a ľud sa opäť ocitol v krajine svojich otcov.

Boh použil proroka Jeremiáša roky predtým, starého proroka Daniela v jeho štúdiu Biblie a modlitbách a národy Babylonu a Perzie, aby potrestal a potom obnovil Svoj ľud.

V nasledujúcich článkoch sa budeme podrobnejšie zaoberať Danielom a výkladom proroctva o 70-tich týždňoch, ktoré bolo dané Danielovi.

OSVIETENIE

Jeho kariéra

Aby sme mohli pochopiť a oceniť Daniela, musíme sa pozrieť na proroka Jeremiáša, ktorý ho predchádzal. Nemáme žiadne informácie o tom, ako Jeremiáš vnímal svoju „kariéru“ proroka Božieho pre Judsko. Zomrel ako sklamaný človek? Zaradil sa medzi veľkých mužov viery, ktorí boli spokojní s tým, že všetko zverili Bohu? Bol to jeho nárek nad svojou existenciou a službou, čo ho charakterizovalo na konci jeho života (Jer. 15:10)? To nevieme.

Vieme len, že po štyridsiatich rokoch verného hlásania a zobrazovania

Božej pravdy národu videl snád' dvoch „obrátencov“, ktorí sa pridali na stranu Boha a Jeremiáša proti národu. Neodohralo sa žiadne výrazné oživenie, nenastalo hromadné obrátenie k Bohu, nevyskytol sa ani sotva badateľný pokus o reformu. Odborník na efektívnosť by jeho úsilie označil za neplodné a zle navrhnuté pri zapájaní spoločnosti a budovaní mostov. Určite nebol prorokom „priateľským k poslucháčom“. Musel byť mimo kontaktu s dobou. Staré ľanové opasky, hlinené džbány a tvrdenie, že jeho slobodný stav

nesie posolstvo pre národ – to všetko sa zdalo národu veľmi cudzie a nepodstatné. Je pravdepodobné, že bol odsúdený za to, čo by väčšina nazvala jeho „negatívnu“ službou.

Nakoniec bol odvedený do Egypta so skupinou chudobných, vystrašených a bojujúcich preživších. Židovská história nám hovorí, že v tejto krajine bol umučený, čím skončila jeho služba Bohu. Tol'ko k Jeremiášovi. Zlo zvíťazilo a jeho hlas bol umlčaný. Alebo snád' nie?

Jeho charakter

Jeremiáš však slúžil verne; nezastrašený verejnou mienkou a verejným posmechom. Kniežatá a králi sa mu vysmievali a pohrdali ním, uväznili ho a ponížili. Poznal verejné poníženie a hanbu vo väzení. Napriek tomu naďalej kázal a hlásal pravdu Božiu svojej generácii. Jeho život bol v ohrození. Dokonca aj ľudia z jeho rodnej dediny Anatóta sa proti nemu sprisahali (Jer. 11:21). Napriek verejnej hanbe a výčitkám, nebezpečenstvu a ohrozeniu zostal verný Bohu a národu.

Dlho po tom, čo Jeremiáš zmizol zo scény a národ bol odvedený do zajatia, žil v Babylone muž menom Daniel. Aj Daniel zažil odpor. V jeho prípade to bolo spôsobené závišťou a etnickou nenávišťou. Ale aj on verne slúžil Bohu vo svojom zajatí.

Jeho komunikácia

Jeremiáš prorokoval a písal v záverečných dňoch siedmeho storočia pred Kristom. Približne to môže byť rok 606 pred Kristom. Písal o 70-tich rokoch zajatia, ktoré Boh vyžadoval od národa, aby zaplatil za 70 sedmín rokov (490 rokov), ktoré nezachoval, kým boli v krajine (Jer. 25:11-14; 29:10-14). V roku 596 pred n. l. prišli babylonské hordy a odvedli národ do zajatia.

Medzi zajatými bol aj mladík menom

Daniel. Bol verný Izraelita v cudzej krajine a ostal verný Hospodinovi. Prešiel skúšku za skúškou a bol tak známy svojím spravodlivým životom, že ho Hospodin pripojil k Noachovi a Jóbovi (Eze. 14:20). To nebolo žiadne malé ocenenie, keďže bol mladý muž žijúci v Babylone.

Teraz je však rok 538 pred Kristom a Daniel je starý muž, pravdepodobne vo veku 85 rokov, alebo starší. Pravdepodobne poznal jamu levov pred týmto momentom, alebo krátko po ňom. Dokázal svoju vernosť Bohu a Boh ho teraz chcel použiť mocným a jedinečným spôsobom. Človek sa nemôže ubrániť otázke, či by Daniel 9. kapitola bola vôbec možná, keby Daniel neprešiel skúškou v kapitolách 1-6!

Daniel, ako súčasť svojho každodenného zvyku, čítal Božie slovo. Ten deň čítal Jeremiáša. Najprv si treba všimnúť, ako starostlivo je zaznamenaný dátum. Duch Boží nechce, aby sme prehliadli časovú os, ktorú nám dáva. Je to prvý rok vlády Dária.

Nesmieme prehliadnúť ani to, že Daniel, ako starý muž, stále študuje Písmo. Vidíme tu muža, ktorý mohol pokojne predpokladať, že už splnil svoju úlohu vo svojej generácii a nemusel pokračovať vo svojich zvykoch každodenného čítania a modlitby. Daniel sa však neuspokojil s tým, že by len prežil zvyšné roky. Chcel naďalej poznávať Boha. Jeho usilovnosť je výzvou pre nás všetkých!

Keď čítal, našiel Jeremiášovo proroctvo o 70-tich rokoch zajatia. Nezapadnite na význam toho všetkého. Jeden muž v zajatí, už starý, ktorý čítal Božie slovo, našiel slová napísané pred rokmi o meste Jeruzalem a o izraelskom národe. Jeremiášovo proroctvo sa stalo podnetom, aby sa Daniel modlil. Jeho modlitba bola oporou, ktorú Boh použil nielen na obnovenie národa, ale aj na oveľa významnejšie a komplexnejšie proroctvo

obsiahnuté v Danielovi 9.

Jeremiáš bol niekoľko rokov mimo diania. Jeho slová a spisy mali počas jeho života na národ zrejme malý vplyv. Jeden kráľ dokonca použil svoj nôž, aby rozrezal Jeremiášovo posolstvo, pretože sa mu nepáčilo, čo v ňom bolo napísané (Jer. 36:23). Tu však Boh potvrdil Svojho proroka tým, že ukázal hodnotu jeho posolstva.

Potom je tu Daniel, starý prorok v zajatí v cudzej krajine, ktorý stále študuje Písmo a túži poznať Boha a Jeho vôľu.

Pán spojil týchto dvoch mocných služobníkov, aby vytvorili pozadie, na ktorom bude dané jedno z najvýznamnejších prorociev Starého zákona. Odvážte sa byť Danielom, ale odvážte sa byť aj Jeremiášom!

PRIHOVÁRANIE SA

Jeho činnosť

„Daniel bol muž modlitby“ – to „Dspievame s deťmi v nedeľnej škole. Kapitola, ktorú rozoberáme, opisuje muža modlitby. Modlitba bola tajomstvom Danielovho života. Po prečítaní Jeremiášovho prorocstva Daniel padol na kolená a modlil sa. Z formulácie vyplýva, že sa snažil hľadať Božiu tvár prosbami, pôstom a modlitbami, pravdepodobne počas dlhšieho obdobia. Určite to nebola minútová modlitba pred spaním v tú noc. Bol to muž, pre ktorého bola modlitba zvykom. Modlitba bola zjavne spojená s jeho rozhodnutím v prvej kapitole a so schopnosťou výkladu v nasledujúcej kapitole. Jeho oddanosť modlitbe tvárou v tvár hrozbe jamy levov je taká známa, že aj v svetskom kontexte ľudia hovoria, že sú „v jame levov“, keď čelia nebezpečenstvu.

Život v neustálej modlitbe je život, ktorý sa môže dotknúť trónu v núdzových situáciách. Hodnota takej sestry či brata v zhromaždení je nemerateľná. Všimnite si, ako Daniel hovorí vo svojom príhovore: „A ešte kým som ja hovoril, modlil som sa a vyznával...“ (v. 20). Hovorí o „svojom Bohu“ (v. 4, 20); hovorí „môj Bože“ (v. 18, 19). Vidíme muža, ktorý komunikoval s nebom. Viedol rozhovor so živým Bohom pred trónom vládnucim nad vesmírom!

Jeho vzor

Jeho postoj srdca

Je nám povedané, že upriamil svoju tvár k Pánovi. Všetko ostatné bolo na druhom mieste, pretože sa úplne venoval modlitbe Bohu. Jeho pôst, vrecovina a popol odhaľovali jeho úprimnosť v prítomnosti Boha a jeho úmysel obetovať to, čo bolo potrebné, aby sa mohol modliť za národ. Potreby a príjemnosti života boli zabudnuté. Kríza vyžadovala oddanosť. K jeho prosbám sa pridalo vyznanie podľa požiadaviek proroka Jeremiáša.

Jeho prístup

Svoj prístup k Bohu začal uctievaním, pripisujúc Bohu slávu za Jeho vernosť, lásku, milosrdenstvo a veľkosť. Cynik by to mohol označiť za lichotenie, ale Daniel prosil Boha na základe práve týchto cností, ktoré tvoria Božiu povahu.

Vyznával, že Boh bol spravodlivý vo všetkých svojich vzťahoch k národu. A potom sa Daniel spojil s národom a vzal na seba ich hriechy ako prostredník za ľudí. Všimnite si, ako vo verši 20 hovorí: „vyznávam svoj hriech a hriech ľudu...“. Tú istú solidaritu s národom vidíme aj v jeho slovách v tejto kapitole (verše 5, 8, 11, 15). Neskúšal sa oddeľovať od národnej situácie. Hoci bol sám spravodlivý, pokorne zastupoval národ v Božej prítomnosti.

Je pozoruhodné, že toto je jediná kapitola v knihe Daniela, kde sa nachádza meno Hospodina až sedemkrát. Daniel

múdro pripomína Bohu, že sa národu zjavil ako Boh, ktorý dodržiava zmluvu. Vyzýval Boha, aby bol verný Svojej povahe. Každé slovo a každá veta Danielovej modlitby odhaľuje jeho poznanie Boha. Čím lepšie poznáme Boha, tým účinnejšie sa môžeme modliť.

Jeho uznanie

Daniel vymenúva neposlušnosť, vzburu a odpadnutie národa. Počúvajte, ako recituje ich zlyhanie: „Hrešili sme a činili prevrátené, páchali sme bezbožnosť a protivili sme sa, odvrátili sme sa od tvojich prikázaní a od tvojich súdov“ (v. 5). Potom dodáva: „Nepočúvali sme na tvojich služobníkov prorokov“ (v. 6). Zlyhanie bolo jednostranné a bolo na strane národa. Naopak, „spravodlivosť patrí Tebe“ (v. 7). Ospravedľňuje Boha za všetko, čo sa stalo národu v zajatí. Doslova uctieva ruku, ktorá ho pred 70-timi rokmi poslala do zajatia, napriek tomu, že sa sám oddelil od jej zla! Priznáva tiež, že „zahanbenie tvári“ bolo ich údelom (v. 7, 8), ale spravodlivosť patrí Bohu.

Jeho výzva

Jeho výzva je adresovaná Bohu a založená na milosrdenstve a vernosti Boha („pre tvoje mnohé zľutovania“ v. 18). Boh je nádejou Svojho ľudu – a len On sám. Je dôležité si všimnúť, za čo sa Daniel modlí. Modlí sa za ľud (Izrael), mesto (Jeruzalem) a svätyňu (chrám). Žiadna duchovná interpretácia nemôže zmeniť význam tejto modlitby tak, aby sa týkala Cirkvi. Jeho záujem sa týka ľudu, národa a chrámu. Boh prostredníctvom anjela vo Svojej odpovedi rieši práve tieto tri veci. Ide tu výlučne o Izrael, nie o Cirkev.

Máme pohľad na intenzitu Danielovej modlitby, keď ho počujeme prosiť: „Pane, počuj! Pane, odpusť! Pane, pozoruj ušima a učiň; neodkladaj pre samého seba“ (v. 19). Daniel je úprimný a nenechá Boha odísť. Ako chudobný sa javí náš modlitebný život v porovnaní s týmto mužom modlitby!

Jeho paradox

V tomto bode článku sa pravdepodobne viacerí čitatelia pýtajú: „Ak Boh sľúbil, že po 70-tich rokoch obnoví svoj ľud, prečo sa za to Daniel musel modliť?“ Myslel som si, že sa na to nikdy nespýtate. Cynik k tomu dodá, že ak Boh už určil koniec, prečo sa vôbec modlíme? Aký to má zmysel?

Musíme si však pamätať, že Boh nielenže určil koniec, ale určil aj prostriedky na dosiahnutie tohto konca. Modlitba je jedným z prostriedkov, ktoré Boh používa na dosiahnutie Svojich cieľov. Dáva nám podiel na Svojej práci tým, že nám umožňuje modliť sa a napíňať Jeho zámary. V modlitbe nám Boh umožňuje „spolupracovať“ s Ním na Jeho diele na zemi. Modlitbu teda môžeme vnímať ako cvičenie, ktoré nesplní moje želania v nebi, ale naplní Božiu vôľu na zemi.

Hoci nemôžeme úplne pochopiť, ako sa modlitba zapojuje do Božích zvrchovaných ciest, sme povzbudzovaní, napomínaní a dokonca prikazované nám je, aby sme sa modlili. Bol to modliaci sa Daniel, ktorý zastupoval národ, kto splnil požiadavku pokánia, ktorá viedla k obnoveniu.

Ako uvidíme v ďalšom článku, Boh sa zjavil modliacemu človeku – že „môže učiniť nad všetko, nesmierne viac než prosíme alebo rozumieme...“ (Efež. 3:20).

ZÁSAH

Muž

Daniel sa modlil a vyznával svoje hriechy (v. 20) a hriechy národa.

Náhle sa ho dotkol anjel Gabriel. Bolo to približne v čase večerných obetí. V tom okamihu sa stalo niečo zvláštne. V Jeruzaleme nebol žiadny chrám

a neobetovalo sa. Babylon zničil chrám takmer pred 70-timi rokmi. Napriek tomu Daniel meria čas podľa obetí, ktoré boli súčasťou Božieho poriadku pre národ, kým chrám ešte stál.

Anjel Gabriel oslovil Daniela takto: „si veľmi ľúby“ (v. 23). Nebol to opäť Gabriel, kto použil tento opis v nasledujúcej kapitole (v. 11, 19)? Daniel bol muž známy na nebeských dvoroch a obávaný v bránach pekla. Bol to muž, ktorý bol v kontakte s trónom Najvyššieho a ktorého Boh miloval, ba dokonca veľmi miloval. Bohu prináša radosť Jemu oddaný človek, ktorý sa modlí tak, ako sa modlil Daniel, ktorý vyznáva tak, ako vyznával Daniel, a ktorý sa prihovára s rovnakou horlivosťou ako Daniel.

Boh zo Svojej podstaty miluje všetkých Svojich. Avšak tí, ktorí Mu prinášajú radosť svojím oddaným životom, pre nich má zvláštnu priazeň a požehnanie.

Posol

Gabriel je jedným z mála anjelov, ktorých mená sú nám známe. Bol poverený viacerými úlohami, ktoré súviseli s izraelským národom. V 8. kapitole bol poslaný k Danielovi, aby mu pomohol „pochopiť videnie“ (8:16). V tomto videní bolo Danielovi povedané o udalostiach „v čase konca“. Videnie bolo tak ohromujúce, že Daniel z toho ochorel na „niekoľko dní“ a bol predesený. Zdá sa však, že úplne nepochopil význam videnia (v. 27). Je to podobné záveru videnia v 7. kapitole, kde Daniel hovorí, že „veľmi ma desily moje myšlienky, ... avšak som zachoval vec vo svojom srdci“ (v. 28).

Gabriel navštívil mesto Babylon v jeho nádhere a veľkoleposti. Tu, v kapitole 9, bol poslaný do Perzie a do palácových priestorov, aby hovoril s Danielom. V Lukáša 1 bol opäť poslaný na zem a navštívil chrám. Tam bolo jeho posolstvo určené Zachariášovi a týkalo sa odpovede na jeho modlitbu a oznámenia o narodení

Jána Krstiteľa.

Poslednou súčasťou jeho služby na zemi bola návšteva chudobného roľníckeho domu v Nazarete. Jeho posolstvo bolo určené skromnej dospievajúcej dievčine, ale nebolo to nič menej dôležité alebo bezvýznamné. Pravdepodobne žiadne posolstvo väčšieho významu nebolo nikdy zverené anjelovi. Prišiel s posolstvom o narodení Boha ako človeka.

Dve návštevy Babylonu a Perzie v ich nádhere, jedna návšteva veľkolepého chrámu v Jeruzaleme a potom, aký kontrast – návšteva roľníckeho domu v Nazarete! Čo si musel Gabriel pomyslieť, keď porovnal slávu neba a potom slávu pozemského paláca a chrámu s pokorou domu, do ktorého mal prísť Boh zjavený v tele! Zastavujú sa anjelia niekedy v úžase a obdive nad Božími cestami? Porovnať palác v Babylone s chatrčou v Nazarete by bolo úžasné. A potom porovnanie toho istého skromného obydľia s nebeským príbytkom by človeka zanechalo bez slov. Ale Gabriel prišiel, aby dal Danielovi tu v Perzii „schopnosť a porozumenie“ (9:22).

Posolstvo

Vo verši 23 je zaujímavá vložka, že v dôsledku toho, čo Gabriel chcel odhaliť, Daniel by pochopil videnie. V 9. kapitole však nebolo žiadne videnie. V kapitolách 7 a 8 boli dve, z ktorých ani jednu Daniel nedokázal úplne pochopiť. Teraz, v dôsledku toho, čo sa chystá odhaliť, Daniel bude schopný poskladať význam videní. Ak je toto správny výklad, potom to poukazuje na zaujímavú pravdu. Daniel musel čakať takmer 15 rokov na pochopenie videní z dvoch predchádzajúcich kapitol. Pätnásť rokov je dlhá doba čakania. Tu však, v kapitole 9 dostáva odpoveď skôr, než má možnosť dokončiť svoju modlitbu (v. 20). Možno si pamätáte, že sluha z 1. Mojžišovej 24 nedokončil svoju modlitbu a objavila sa Rebeka ako okamžitá odpoveď na jeho modlitbu

(v. 15). Boh môže odpovedať skôr, než dokončíme modlitbu, alebo môže čakať 15 rokov, aby odpovedal na niektoré modlitby. Koná podľa Svojho vlastného časového plánu a kalendára, nie podľa nášho. Nikdy však nie je neskoro, ani predčasne. Vždy načas!

Je tu ešte jedna posledná výhrada, než prejdeme k interpretácii proroctva o 70-tich „týždňoch“. Daniel sa modlil za 70-ročné zajatie a jeho ukončenie, návrat národa do zeme, obnovu mesta

a svätyne. Ale Boh mal na mysli väčšie plány, väčší prorocký program, ktorý chcel odhaliť. Boh odpovie niečím oveľa väčším, rozsiahlejším, významnejším pre národ, i pre to, čo bude trvať večne. Tu je teda ilustrácia toho, ako Boh koná „nad všetko, nesmierne viac než prosíme alebo rozumieme“ (Efež. 3:20). Niet divu, že sa môžeme pripojiť k apoštolovi, keď uctieval takého Boha: „Tomu sláva v cirkvi v Kristu Ježišovi po všetky pokolenia veku vekov“ (v. 21).

VÝKLAD

Definícia týždňa

Anjelský tlmočník videnia teraz začína Danielovi odhaľovať budúcnosť „tvojho ľudu“ a „svätého mesta“. Akýkoľvek poctivý výklad týchto pojmov musí uznať a priznať, že sa vzťahujú na národ Izrael a na mesto Jeruzalem. Všetko, čo je uvedené v tomto proroctve, sa týka výlučne Izraela a nie Cirkvi Pána Ježiša Krista. Keď sa na to pozrieme podrobnejšie, uvidíme, že súčasná éra Cirkvi je vsunutá medzi 69. a 70. týždeň.

Kľúčové pre pochopenie anjelského posolstva je vyriešiť, na čo sa vzťahujú „týždne“ spomenuté vo verši 24. Bolo predložených mnoho názorov a ich preskúmanie presahuje rámec tohto článku. Záujemcovia môžu nájsť vynikajúce spracovanie tejto témy v knihe pána Jima Bakera – *Daniel: What the Bible Teaches (Daniel: Čo učí Biblia)*.

Prijmeme jeho logický záver, že „týždne“ alebo „heptády“ (sedminy) sa v skutočnosti vzťahujú na týždne rokov, pričom jeden týždeň sa rovná siedmim rokom. Teda 70 týždňov predstavuje 490 prorockých rokov. A keďže v knihe Zjavenie je mesiac obmedzený na 30 dní (lunárny kalendár), počet dní sa dá skutočne vypočítať (Zjav. 11:3; 12:6).

Rozdelenie týždňov

Verš 24 je zhrnutím všetkého, čo sa stane na konci 490 rokov. Ale skôr, ako prejdeme k podrobnostiam, anjel Gabriel ďalej rozdeľuje týždne do troch skupín: sedem týždňov, 62 týždňov a posledný týždeň.

Prvý týždeň siedmich rokov začal výnosom Artaxerxa v Nehemiášovi 2 o obnove mesta, približne v roku 446 pred Kr. Týchto prvých 49 rokov je témou prvých kapitol knihy Nehemiáš. Ľudia obnovili mesto pod dohľadom Nehemiáša a Ezdráša. Nariadenie v Ezdrášovi 1 sa týkalo skôr obnovy chrámu ako mesta.

Potom nasleduje 62 týždňov rokov, alebo 434 rokov. Tento interval trval dovtedy, kým sa Mesiáš, Knieža, nezjavil národu. Opäť sme vďační ľuďom, ako je Sir Robert Anderson, ktorý vypočítal dátumy a s určitou mierou istoty ukázal, že to bol deň, keď Pán Ježiš vošiel do Jeruzalema na oslovi a predstavil sa národu ako Kráľ (Jána 12).

Určité udalosti sú potom spomenuté ako udalosti, ktoré sa odohrali pred začiatkom 70. týždňa rokov, čo naznačuje interval nezverejnenej dĺžky. Po prvý, Mesiáš, Knieža, bude *vyťatý*, odrezaný. Jazyk je tak podobný Izaiášovi 53:8, a

presne je myslené na Golgotu. Po druhé, ľud prichádzajúceho kniežata (nie samotné knieža) zničí mesto a svätyňu.

Zdevastovanie je prirovnané k záplave, ktorá zaplavila krajinu. K tomu došlo v roku 70 n. l. rímskou armádou. Až niekedy po tomto začne 70. týždeň. Medzi 69. a 70. sedminou rokov je vsunuté obdobie Cirkvi, ktorého dĺžka nám nie je oznámená.

Časovým ukazovateľom začiatku 70. týždňa, posledných siedmich rokov, je podpísanie zmluvy, ktorá zaručuje národu Izraela jeho bezpečnosť a istotu. Túto zmluvu uzatvára knieža spojené s národnosťou ľudí, ktorí v roku 70 n. l. zničili mesto Jeruzalem – a je to Rímska ríša. Potom nasleduje výstavba chrámu a obnovenie obetí. Spôsob, akým táto zmluva vzniká vzhľadom na nepriateľstvo Arabov voči národu, odhaľuje diplomatickosť a preffikanosť tohto vládcu.

**BOH MÁ STÁLE ÚPLNÚ KONTROLU
NAD VŠETKÝM!**

Následne, v polovici týždňa, po tri a pol rokov, sa však všetko zmení. Na základe opísaných činov môžeme teraz toto knieža spájať s prvou šelmou zo Zjavenia 13 a malým rohom z Danielovej knihy 7. Bude požadovať ukončenie uctievania Boha nebies, v chráme umiestni modlu (pravdepodobne seba samého) a bude požadovať, aby ho národ uctieval. Z iných prorockých písem sa dozvedáme, že to bude chvíľa, keď sa súženie zintenzívni. Kým zem znášala súženie a útoky počas prvej polovice týždňa (pozri Zjavenie 6), zintenzívnenie prenasledovania sa nazýva Veľkým súžením, „časom Jakobovho súženia“ (Jer. 30:7). Tieto dni budú obmedzené a šelmu stretne jej koniec v určenom

čase, dychom úst Mesiáša a zjavením slávy za Jeho príchodu. Boh má stále úplnú kontrolu nad všetkým (2. Tes. 2:8)!

Osud týždňov

Vráťme sa k veršu 24 a všimnime si konečný osud, ku ktorému všetko smeruje.

Spomínaných je šesť vecí, tri sa týkajú duchovného stavu národa a tri jeho národného stavu: „aby ukončil prestúpenie, skoncoval s hriechmi a zmieril nepravosť.“ Všimnite si, že všetky tri slová – prestúpenie, hriech, nepravosť – použil Daniel vo svojej modlitbe za národ skôr v tejto kapitole. Tu je konečná odpoveď na Danielovo bremeno za národ. Boh poskytne odpustenie. To všetko sa stane, keď Izrael pohliadne na toho, ktorého prebodli (Zach. 12:10), keď sa otvorí prameň hriechu a nečistoty (13:1) a keď sa účinnosť zmierenia na Golgote prejaví na národe. Šiesty sviatok Hospodinov sa naplní (4. Moj. 29:7-11) a „tak bude celý Izrael spasený“ (Rim. 11:26).

Na národnej úrovni národ spozná spravodlivú vládu (vládu, ktorá bude večná), naplnenie všetkých prorociev týkajúcich sa jeho budúcnosti a chrám obnovený ako centrum uctievania (pozri Eze. 40-48). Prorocťvá Starého zákona sú plné slávnej budúcnosti, ktorá čaká na národ. Tu sa naplní všetko, v čo dúfali a po čom túžili: kráľ vládnuci v spravodlivosti, Izrael ako hlava národov, Jeruzalem ako nové hlavné mesto zeme a každý človek žijúci v bezpečí „pod svojou viničnou révou a pod svojím figovníkom“.

Všetko to bude spočívať na diele Golgoty a na Mesiášovi, ktorým kedysi pohrdali. Všetko sa naplní Jeho mocou, silou Jeho vlády a prítomnosťou. Danielov 70. týždeň sa naplní a prinesie so sebou požehnanie, ktoré bude oveľa väčšie, ako si Daniel kedy predstavoval, keď sa v ten deň sklonil, aby sa modlil.

VEĽKÉ EVANJELIZAČNÉ TEXTY:

ČO JE TVOJ ŽIVOT?

Tim Burton

„LEBO VEĎ AKÝ JE VÁŠ ŽIVOT? LEBO STE PAROU,
KTORÁ SA NA MÁLO UKÁŽE A POTOM MIZNE. “

(JAK. 4:14)

Jakub sa obracal na ľudí, ktorí žili bezstarostne. Mali obchodné plány „kúpiť a predáť a získať zisk“ (v. 13). Problémom nebolo to, že mali plány, ale to, že sa nimi chválili a úplne vynechali Pána. Pripomína nám to príslovie, ktoré napísal Šalamún: „Nechlúb sa (nechváľ sa) zajtrajším dňom, lebo nevieš, čo ešte splodí deň“ (Prísl. 27:1).

V takomto kontexte nám Jakub pripomína dôležitú otázku. Pýta sa: „Čo je váš život?“ Potom spomína pominuteľnú existenciu. Tvrdí, že náš život „je para, ktorá... pominie“. Nakoniec je tu cenná príležitosť. Jakub hovorí, že život „sa zjavuje na krátky čas“. Musíme sa spýtať sami seba: „Som pripravený na večnosť?“

Neistota života

Jednou z veľkých realít života je skutočnosť, že je taký neistý. Všetci sme do určitej miery plánovači. Niekedy sú tieto plány na nasledujúci deň, týždeň alebo dokonca rok, ale nikomu z nás nie je zaručený ďalší dych. Nehody sa stávajú, choroby udrujú, katastrofy prídu, a to nečakane. Kým život je taký neistý, smrť nie je. Biblia nám pripomína, že je „uložené ľuďom raz zomrieť, a potom súd“ (Žid. 9:27). To je stretnutie, ktoré si nenecháme ujsť a ktoré spečatí náš večný osud buď v nebi, alebo v pekle.

Krátkosť života

V celom Božom slove sa používa mnoho metafor na opísanie krátkosti života.

Jakub ho tu porovnáva s „parou“. Mnohí z nás videli paru stúpať z kanvice, keď vrie voda. Stáli sme a sledovali, ako para stúpa a veľmi rýchlo zmizne z dohľadu. To je obraz, ktorý nám Jakub podáva. Naše životy sú tak krátke; sme tu na chvíľu, a potom navždy zmizneme.

Tragédia života

Opustiť našu krátku scénu času nepripravení na nekonečnú večnosť je skutočne najväčšia tragédia. Spasiteľ rozprával v Lukáša 12 o mužovi, ktorý zbúral svoje stodoly, aby postavil väčšie, ale podobne ako tí v Jakubovi 4, vynechal Boha zo svojich plánov. Pripravoval sa na čas, ale nie na večnosť. Boh povedal tomuto mužovi: „Blázne, tejto noci požiadajú tvoju dušu od teba, a to, čo si nahotovil, čie bude?“ (Lukáša 12:20). A čo vaše plány? Pripravili ste sa na stretnutie s Bohom?

Príležitosť života

Náš život, „ktorý sa javí ako krátky“, je plný príležitostí, ale najväčšou z nich je poznať Krista. Lebo prostredníctvom poznania Jeho prichádza odpustenie hriechov. On sa postaral o naše hriechy, keď na kríži „Kristus zomrel za naše hriechy“ (1. Kor. 15:3) a Boh Ho vzkriesil z mŕtvych. Každý hriešnik, ktorý robí pokánie a v Neho verí ako svojho Spasiteľa, dostáva odpustenie hriechov a je pripravený na nebo. „Hľa, teraz je čas práve príhodný, hľa, teraz deň spasenia!“ (2. Kor. 6:2)

OD „ROBIŤ“ KU „UROBENÉ“

Ken Biddington

Som si istý, že ak sa niekoho na ulici opýtate: „Čo musí človek urobiť, aby sa dostal do neba?“, pravdepodobne vám odpovie niečo v tomto zmysle: Musíte byť dobrý človek, chodiť do kostola, dodržiavať Desatoro prikázaní atď. Povedali by ste to isté? Všetky tieto veci sú samy osebe skvelé, ale je to spôsob, ako sa pripraviť na stretnutie s Bohom?

Mnoho ľudí žije v svete, kde vládne neustály zhon – vstávať, chodiť do práce, ísť spať a znova od začiatku. Robiť. Robiť. Robiť! A mnohí uplatňujú rovnakú rutinu, aj keď ide o duchovné veci. Biblia je jasná: Nie je to „robiť“, ale „hotovo“! Vysvetlím to podrobnejšie. Pozrime sa spolu na jeden verš: „On nás zachránil – nie zo skutkov spravodlivosti, ktoré by sme asi my boli činili, ale podľa svojho milosrdenstva nás spasil kúpeľom opätného splodenia a obnovením Svätého Ducha“ (Tít. 3:5).

Kto nás podľa tohto verša zachraňuje? Biblia je jasná: Boh. A Boh sa zaoberá záchranou ľudí; preto poslal Ježiša. A aby sme to pochopili, Pavel jasne hovorí: „nie na základe skutkov“. Možno si hovoríte: „To nemôže byť také jednoduché. V tomto úryvku musí byť chyba“. Pozrime sa na ďalší jasný verš: „Lebo ste milosťou spasení skrze vieru, a to nie zo seba, je

to dar Boží, nie zo skutkov, aby sa niekto nechválil“ (Efež. 2:8-9). Opäť si všimnite frázu „nie zo skutkov“.

Ak robíte dobré skutky, neprestávajte; potrebujeme dobrých susedov. Ale ak sa môžeme dostať do neba (alebo inými slovami, mať odpustené všetky naše hriechy) prostredníctvom našich dobrých skutkov, prečo potom Ježiš Kristus zomrel na kríži? Len aby bol príkladom? Mučeníkom? Nie. Bolo to preto, aby nám poskytol cestu do neba. Na kríži vzal na Seba naše hriechy. Zaplatil dlh. A na kríži povedal: „Je dokonané“ (Jána 19:30). Hotovo!

Prečo chceme konať dobré skutky? Cítíme sa potom dobre, však? Vy, rovnako ako mnohí iní na tomto svete, máte možno predstavu, že keď zomriete a stretnete sa s Bohom, bude mať pred sebou váhy. Vaše dobré skutky budú na jednej strane a vaše hriechy na druhej, a ten, kto bude mať väčšiu váhu, vyhrá. Ale toto učenie sa v Biblii nenachádza. A aký je to život, nevedieť, kde budete tráviť večnosť! Nemôžeme zaplatiť za svoje hriechy. Preto sa niekto iný, Ježiš Kristus, stal náhradníkom, vykupiteľom. Jeho meno znamená „Pán zachraňuje“.

Súhlasíte s tým, čo hovorí Biblia? Alebo sa stále spoliehate na svoje skutky, ktoré vás po smrti dostanú do neba? Dúfam, že tieto slová vás prinútia zamyslieť sa nad tým, čo sa snažíte robiť. Všetko už urobil Pán Ježiš, Syn Boží. Pretože nás miloval, obetoval sa za nás na kríži. A Boh Ho vzkriesil z mŕtvych, čo dokazuje, že Boh prijal Jeho dielo. Teraz musíte urobiť pokánie a uveriť v Neho.

Urobili ste to?

W

AK ROBIETE DOBRÉ SKUTKY, NEPRESTÁVAJTE, POTREBUJEME DOBRÝCH SUSEDOV. ALE AK SA MÔŽEME DOSTAŤ DO NEBA PROSTREDNÍCTVOM NAŠICH DOBRÝCH SKUTKOV, PREČO POTOM JEŽIŠ KRISTUS ZOMREL NA KRÍŽI?

POROZUMENIE BOŽIEMU POKOJU

Steve Brand

Svet bez pokoja

Na svete je len málo vecí, ktoré si ľudia želajú viac ako pokoj. Napriek tomu sa zdá, že ľudstvo nie je schopné dosiahnuť ho trvalým spôsobom. Aj keď píšem tento článok, prichádzajú správy o ďalšom dlhotrvajúcom konflikte, ktorý prerástol do otvorenej vojny. Veľké mierotvorné inštitúcie našej doby sú bezmocné splniť svoj sľub skutočného a trvalého pokoja.

W VEĽKÉ MIEROTVORNÉ INŠTITÚCIE
NAŠEJ DOBY SÚ BEZMOCNÉ
SPLNÍŤ SVOJ SĽUB SKUTOČNÉHO A
TRVALÉHO POKOJA.

Odsudzujú a ukladajú sankcie. Prijímajú rezolúcie a sprostredkujú rokovania. Zasahujú politicky a niekedy aj vojensky. Nakoniec však nedokážu zabezpečiť trvalý globálny mier.

Prečo ľudia volajú: „Mier, mier“, ale mier nie je? Je to preto, že dnes, rovnako ako v Jeremiášových časoch, spoločnosť zaobchádza s ranami tohto sveta, ako keby boli len povrchné (Jer. 6:14). Vidí len vonkajšie príznaky konfliktov a nepokojov. Odmietajú uznať, že problém siaha oveľa hlbšie – až do duše človeka. Dôvodom, prečo nemáme mier na tomto svete ani v našich srdciach, je hriech. Nepriateľstvo, ktoré existuje medzi národmi (a susedmi!), je len príznakom skutočného problému: našej vzbury proti Bohu. Pokiaľ nebudeme v mieri s Ním, nikdy nepoznáme skutočný mier medzi sebou.

Našťastie, náš Boh je „Boh pokoja“. Písmo Ho tak nazýva päťkrát. Túži po

tom, aby celé ľudstvo bolo uvedené do harmonického vzťahu s Ním a medzi sebou. Preto pripravil plán, ako toho dosiahnuť prostredníctvom Svojho Syna, „Kniežaťa pokoja“, a prostredníctvom Svojho Ducha, samotného zdroja pokoja (Gal. 5:22). Otec, Syn a Duch Svätý sú zjednotení vo Svojej túžbe, aby sme poznali skutočný pokoj.

Svet plný múrov

Ale tento svet nepoznal skutočný pokoj od čias raja. Nespočetné múry, ktoré ľudia postavili v priebehu histórie, sú tichými svedkami tejto skutočnosti. Aj dnes pokračujú v budovaní a udržiavaní múrov ako nárazníkov medzi nepriateľskými národmi a susedmi. Tieto múry vytvárajú ilúziu harmónie, pretože na oboch stranách sa všetko zdá byť pokojné. Ale v skutočnosti len oddelujú nepriateľské strany. Ak by obe strany skutočne žili v mieri, nebolo by potrebné stavať múry. To isté platí aj v duchovnej oblasti. Keď zakúsime Boží pokoj, múry zmiznú.

Od momentu nášho narodenia sme boli v nepriateľstve s Bohom kvôli hriechu. Ale hoci sme boli ešte nepriateľmi, On nás zmieril so Sebou smrťou Svojho Syna (Rim. 5:10). V liste Efezským 2 vidíme, ako nás Kristus privádza do tohto pokoja tým, že odstraňuje dva veľké múry, ktoré stoja medzi Bohom a človekom (2:1-10) a medzi Židmi a pohanmi (2:11-18).

Pokoj s Bohom (Efež. 2:1-10)

Prvou prekážkou, ktorú odstránil, bol náš hriech, ktorý nás oddeľoval od Boha. Predtým, ako sme boli spasení, boli sme mŕtvi vo svojich previneniach a hriechoch,

žili sme pod kontrolou Satana a podliehali Božiemu spravodlivému hnevu (v. 1-3). Ale Boh bol bohatý v milosrdenstve a v láske voči nám, napriek nášmu stavu (v. 4-5).

W

BOH POSLAL SVOJHO SYNA, ABY
NIESOL TREST ZA NAŠE HRIECHY
A ODSTRÁNIL PREKÁŽKU, KTORÁ
STÁLA MEDZI NAMI A NÍM.

Poslal Svojho Syna, aby niesol trest za naše hriechy a odstránil prekážku, ktorá stála medzi nami a Ním. Potom, keď odstránil túto prekážku, ktorá nás oddeľovala, privedol nás do Svojej svätej prítomnosti a povýšil nás, aby sme sedeli na nebeských miestach v Kristovi Ježišovi (v. 6). Naozaj, sme spasení milosťou.

Pokoj medzi sebou (Efež. 2:11-18)

Križ však odstránil aj druhú veľkú prekážku: nepriateľstvo medzi Židmi a pohanmi. „V tele“ existovala medzi nimi veľká priepasť. A my, ako pohania, sme boli od Boha obzvlášť vzdialení (v. 11-12). Teraz však „v Kristovi Ježišovi“ sme všetci priblížení k Bohu, aj k sebe navzájom (v. 13). Starobylé nepriateľstvo bolo zrušené (v. 15-16). Kristus „zabil nepriateľstvo“ Svojou vlastnou smrťou na kríži! Tým otvoril cestu zmierenia pre všetkých.

Mier, ktorý Kristus dosiahol na Golgote, je ten istý mier, ktorý teraz hlása všetkým ľuďom prostredníctvom evanjelia (v. 17). „Lebo nieto rozdielu medzi Židom a Grékom, lebo ten istý Pán je Pánom všetkých, bohatý naproti všetkým, ktorí ho vzývajú.“ (Rim. 10:12) „Niet Žida ani Gréka; niet sluhu ani slobodného; niet muža ani ženy, lebo vy všetci ste jedno v Kristu Ježišovi.“ (Gal. 3:28) Kristov križ neutralizuje kultúrne, sociálne a etnické nepriateľstvá, ktoré rozdeľujú ľudstvo.

To neznamena, že tieto vonkajšie rozdiely zmiznú, alebo sa stanú irelevantnými, ale skôr to, že križ mení spôsob, akým ich vnímame. Už nie sú zdrojom rozdelenia, pýchy alebo nepriateľstva. Namiesto toho sú živými, farebnými dôkazmi moci evanjelia zachrániť každého, kto verí (Rim. 1:16).

Táto pravda je krásne zobrazená v Zjavení 7:9-10. Tam Ján vidí obrovské množstvo svätých z každého národa, kmeňa, ľudu a jazyka, ktorí stoja pred trónom. Oblečení v bielom oslavujú Boha a Baránka. Ich odlišné etnické a kultúrne pozadie je zrejmé, ale ich hlasy sa spájajú do jedného harmonického chválenia Boha. To isté chce Boh, aby svet videl odzrkadlené v dnešnej cirkvi.

Výsledok tohto pokoja (Efež. 2:19-22)

Áký je teda výsledok tohto dvojitého pokoja, ktorý Kristus dosiahol na kríži? Je to Cirkev, ktorú Pavel opisuje ako nový a svätý chrám v Pánovi (v. 21). V čase Nového zákona stál v Jeruzaleme Herodesov chrám, v ktorom boli stále prítomné obe tieto bariéry. Po prvé, bola tam opona, ktorá oddeľovala Boha od človeka a bránila vstupu do Svätyne svätých. Po druhé, bola tam deliaca stena, ktorá oddeľovala Židov od pohanov. Len Židia mohli vstúpiť do vnútorného dvora. Nápisy varovali pohanov, aby zostali vonku v dvoroch pohanov, pod hrozbou smrti.

Ale chvála Bohu, v Jeho novom príbytku – Cirkvi – boli tieto bariéry odstránené. Skrze Krista máme všetci prístup k Otcovi jedným Duchom (v. 18). Medzi nami nie sú cudzinci ani prisťahovalci; všetci sme spoluobčania a členovia Božej rodiny (v. 19). Staré rozdelenia nás už nedefinujú. Sme zjednotení v Ňom a medzi sebou, „spojení“ a „postavení spolu ako príbytok Boha v Duchu“ (v. 21-22). To je skutočný mier!

VEĽKÉ EVANJELIZAČNÉ TEXTY:

BOL SI VYKÚPENÝ!

Dan Shutt

... vediac, že nie porušiteľnými vecmi, striebrom alebo zlatom, ste vykúpení z márneho svojho obcovania, podaného otcami, ale drahocennou krvou jako bezvadného a nepoškvrneného baránka, Krista“ (1. Pet. 1:18-19).

Šimon Peter, ktorý napísal tieto úžasné slová, bol človek, ktorý hľadel dvoma smermi. Miloval pozerat' dopredu na slávu budúcnosť večného, nebeského spoločenstva s Kristom; jeho prvý list začína „živou nádejou“, „nezničiteľným dedičstvom“ a „prichádzajúcou spásou“. Ale v spätnom zrkadle jeho radostného očakávania bol bezpečný základ, istá kotva, skala neochvejnej istoty.

Každá autentická nádej na nebo sa obzerá späť na ukrižovaného a vzkrieseného Krista. A v tomto nádhernom texte evanjelia objavujeme štyri základné pravdy, ktoré osvetľujú Božiu úžasnú spásu.

Nepostačujúce výkupné odmietnuté

„Nie porušiteľnými vecami“ – Odpustenie hriechov nemôže prísť ľudským úsilím. Človek nemôže urobiť dosť, dať dosť alebo zmeniť dosť, aby prelomil okovy otroctva hriechu alebo odstránil škvrnu našej viny. Boh, ktorého svätosť musí byť uspokojená, preveruje každé úsilie, ktoré ľudia vynaložili, aby Ho potešili, a jednoducho hovorí „Nie!“. Jeho poslanstvo je nepodmienečné. Cena za našu slobodu, naše výkupné, presahuje naše schopnosti zabezpečiť si ju. Naše zdroje na jej poskytnutie sú nepostačujúce. Ak máme byť zachránení, naše vyslobodenie musí prísť zhora.

Poskytnutý bezúhonný Baránok

„Baránok bez chyby a bez škvrny“ – Peter zrejme myslel na nekonečný rad židovských baránkov obetovaných ako náhrada za hriešnych ľudí a pochopil, že v padlom, nedokonalom svete nikdy neexistoval úplne dokonalý baránok. Aj pre bežného pozorovateľa bolo zrejmé, že ich únavné opakovanie odhalovalo ich žalostnú nedostatočnosť. Ak mal prísť skutočne uspokojivý baránok, musel to byť „nadpozemský“, bezchybný Baránok, ktorého pôvod bol „pred založením sveta“ (v. 20). Nič menej ako čistý a svätý Baránok Boží nemohol „odstrániť hriech sveta“ (Jána 1:29). Peter povedal, že v Kristovi Boh milostivo poskytol to, čo sme zúfalo potrebovali.

Ponúknutá nekonečná obet'

„Drahocenná krv Krista“ – Smrť večnej Osoby, Pána Ježiša, poskytla neobmedzenú zásobu milosti na vykúpenie padlého sveta. V Jeho krvi, božsky určenom symbole života úplne a obetavo darovaného, sa prejavuje očistujúca sila Krista; je to „krv Ježiša Krista, jeho Syna, očistuje nás od každého hriechu“ (1. Jána 1:7). Jej hodnota a účinnosť nie sú oslabené neverou človeka; naopak – každý kajúcny hriešnik môže s dôverou spočívať v tom, že v Kristovi „máme vykúpenie skrze jeho krv, odpustenie hriechov“ (Efež. 1:7). A čo viac, Jeho vzkriesenie zaručuje to, čo

slúbila Jeho smrť: „Boh, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych a dal mu slávu, takže vaša viera je i nádejou na Boha“ (1. Pet. 1:21).

Zaručená nezničiteľná spása

„Boli ste vykúpení“ – Petrovi poslucháči, rovnako ako Peter sám,

s istotou spomínali na Golgotu, kde Kristova smrť zabezpečila ich večnú spásu. Nie s neracionálnou sebadôverou, ale s úplnou a absolútnou dôverou v dielo iného, spoliehali sa výlučne na Krista.

A čo vy? Máte túto istotu? Máte Krista?

EVANJELIUM: PÁN AJ KRISTUS

Steve Brand

Kázanie rannej cirkvi: Pán aj Kristus

Jeruzalem bol plný pútnikov na sviatok Letníc, sotva sedem týždňov po ukrižovaní. A v tento deň sa mnohí z tých pútnikov zhromaždili okolo malej skupiny Galilejčanov a s úžasom počúvali, ako hovoria jazykmi, ktoré sa nikdy neučili. „Čo to znamená?“ (Skut. 2:12), pýtali sa ľudia s úžasom. „Títo ľudia sú nevzdelaní. Ako môžu hovoriť všetkými týmito dialektmi?“

Peter stál spolu s ostatnými apoštolmi a odpovedal im z proroctva Joela. Bolo to znamenie, že sa blížia posledné dni (Skut. 2:14-21). Bol to dôkaz, že Boží Duch bol vyliaty na ľudstvo, čo signalizovalo začiatok veľkého dňa milosti. Joel však varoval aj pred súdmi, ktoré prídu na konci veku, a spolu s týmto varovaním im dal aj veľký sľub: „každý, ktokoľvek bude vzývať meno Pánovo, bude spasený“ (Skut. 2:21).

Ale bolo toho viac. Toto znamenie nielenže naplnilo proroctvo, ale aj vyhlásilo, že Ježiš Kristus vstal z mŕtvych (2:22-28). Rovnako ako Jeho zázraky počas Jeho služby dokázali, že je Synom Božím, tak aj tento zázrak ohlasoval Jeho vzkriesenie – a tým dokázal aj Jeho božstvo (Rim. 1:4).

Zlí ľudia Ho ukrižovali v nenávisti, ale Boh pôsobil prostredníctvom ich zlých plánov, aby obetoval Svojho Syna ako dokonalú obeť, ktorá navždy odstránila hriech. A keď dokončil dielo vykúpenia Svojou smrťou, Boh Ho vzkriesil z mŕtvych. Smrť Ho nemohla zadržať!

Kde je teda teraz Pán Ježiš? Sedí po Božej pravici v nebi, až „dokiaľ nepoložím tvojich nepriateľov za podnož tvojich nôh“ (2:29-36). Toto znamenie, povedal Peter, je dôkazom, „nech teda vie istotne celý dom Izraelov, že i Pánom i Kristom ho učinil Bôh, toho Ježiša, ktorého ste vy ukrižovali“.

Dav bol šokovaný, keď pochopil, čo Peter hovorí. Boli svedkami nesporného zázraku, ktorý bol predpovedaný už pred storočiami v Písme. Ukazoval na ich vinu a hlásal, že Ježiš z Nazareta – muž, ktorého ukrižovali – bol Synom Božím, živým a vyvýšeným v nebi. Varoval ich, že sa rýchlo blíží deň zúčtovania, keď sa vráti, aby súdil Svojich nepriateľov za ich hriechy. V úzkosti volali: „Čo máme robiť, mužovia bratia?“ (2:37).

Peter im pripomenul, že existuje sľub pre nich a pre všetkých, ktorí sú vzdialení od Boha: „Každý, kto vzýva meno Pána, bude spasený“. Aj oni mohli mať spasenie a podiel na požehnaní Ducha Svätého, ak by činili pokánie a uverili v Pána Ježiša Krista.

Drahý priateľ, stále žijeme v Božom veľkom dni milosti, o ktorom hovoril Peter. Hoci sme fyzicky neukrižovali Pána Ježiša, sme rovnako hriešni ako tí, ktorí to urobili a rovnako vinní z toho, že sme Ho odmietli, ako oni. Tento svet smeruje k veľkému a strašnému dňu súdu, ale práve teraz je pre nás všetkých k dispozícii veľký sľub: „Každý, kto vzýva meno Pána, bude spasený“.

VELKÉ EVANJELIZAČNÉ TEXTY:

1. JÁNA 1:9

David Nesbitt

SÚ VAŠE HRIECHY ODPUSTENÉ?

„Keď vyznávame svoje hriechy, verný je a spravodlivý, aby nám odpustil hriechy a očistil nás od každej nepravosti.“ (1. Jána 1:9)

Prvá kapitola 1. listu Jánovho je pre mňa veľmi špeciálna kapitola Biblie. Verš 7 hovorí: „Krv Ježiša Krista, jeho (Božieho) Syna, očisťuje nás od každého hriechu“. Boh použil tento verš, aby mi dal pochopiť túto vzácnu pravdu: Ježiš zomrel na kríži a vylial Svoju krv, aby mňa, vinného hriešnika, očistil od všetkých mojich hriechov – minulých, prítomných i budúcich. Nikdy nezabudnem na ten deň! Sú vaše hriechy odpustené?

V Biblii Boh hovorí o Svojej láske k vám a ku mne. V 1. Jána 4:8 čítame, že „Boh je láska“. Milý priateľ, Boh vás pozná. Boh vás miluje. A chce vám odpustiť vaše hriechy, aby ste mohli tráviť večnosť s Ním.

Zažili ste niekedy vo svojom živote moment, keď ste si uvedomili, že vaše hriechy potrebujú odpustenie? „Keď povieme, že sme nehrešili, robíme ho ľhárom (klamárom)“ (1. Jána 1:10). Vy a ja si musíme uvedomiť, že sme zhrešili proti Bohu. A pretože hrešíme, sme právom vinní.

Spomeňte si na dvoch lotrov, ktorí boli ukrižovaní po oboch stranách Ježiša. Jeden z lotrov sa Ježišovi vysmieval a povedal: „Či nie si ty Kristus? Spomôž sám sebe i nám!“ Druhý lotor pokarhal prvého a povedal: „A my, pravda, spravodlivo, lebo berieme hodnú odplatu za to, čo sme páchali, ale tento (Ježiš) neurobil ničoho zlého“. Potom sa obrátil na Ježiša a povedal: „Rozpomeň sa na mňa, Pane, keď prídeš vo svojom kráľovstve!“ Pán Ježiš odpovedal: „Dnes

budeš so mnou v raji“ (Luk. 23:39-43). Kristus odpustil tomuto vinnému lotrovi všetky jeho hriechy!

„Keď vyznávame svoje hriechy, verný je a spravodlivý, aby nám odpustil hriechy a očistil nás od každej nepravosti.“ (1. Jána 1:9) Lotor na kríži nemal čas vyznať každý svoj hriech. Vyznával svoju vinu pred Pánom a uznal, že jeho hriechy si zaslúžia trest. Biblia nám hovorí, že „odplatou za hriech je smrť“ (Rim. 6:23). Táto smrť presahuje obyčajnú fyzickú smrť. Je to duchovná smrť, večná smrť, ktorá vedie k večnému odlúčeniu od Boha. Každý hriech je vo svojej podstate vzburou proti Bohu a odmietnutím Boha ako Boha. A naše hriechy nemôžu byť v bezhriešnej prítomnosti nášho bezhriešneho Boha.

Ak chceme byť navždy v nebi s Bohom, musíme byť zbavení svojich hriechov. Božie odpustenie sa získava okamžite v momente, keď človek uverí v Krista ako svojho Spasiteľa. Biblia hovorí, že Ježiš Kristus „sám vyniesol naše hriechy na svojom tele na drevo [kríž]“ (1. Pet. 2:24) a že „všetci sme ako ovce zblúdili, každý sme sa obrátili na svoju cestu, a Hospodin na neho vložil nepravosť [hriech] nás všetkých“ (Iza. 53:6).

Prijmite Božie slovo za pravdivé, uznajte svoju vinu a dôverujte Kristovi a Jeho zmierujúcej krvi ako dostatočnej na odpustenie vašich hriechov a „očistenie od všetkej nepravosti“.

OSPRAVEDLNENÍ VIEROU

Phil Collier

Zem sa triasla, budovy sa rúcali a ľudia utekali, keď udrelo zemetrasenie. Bol približne rok 50 n. l. a miesto bolo Filipy v starovekej Macedónii. V mestskom väzení sa otvorili zamknuté dvere. Väzenský strážca, ktorý sa bál, že mu väzni ušli, vytasil meč, aby sa zabil, radšej ako čeliť svojim prísny a nerozumným nadriadeným. Ale keď sa naklonil nad svojím mečom, tmu prerazil hlas: „Neurob si ničoho zlého, lebo sme všetci tu!“ (Skut. 16:28). Neveriacky uchopil svetlo a ponáhlal sa do tmavých ciel. A naozaj, väzni boli všetci na svojich miestach. Trasúc sa a prekvapený pristúpil k dvom väzňom, ktorí sa predtým modlili a spievali hymny, zatiaľ čo boli spútaní reťazami vo svojej tmavej, vlhkej cele. Volali sa Pavel a Sílas. Boli to kresťanskí misionári, ktorí prvýkrát priniesli evanjelium do mesta Filipy a v dôsledku toho boli uvrhnutí do väzenia. Väzenský strážca vyriekol svoju naliehavú otázku: „Pánovia, čo mám činiť, aby som bol spasený?“ (Skut. 16:30).

Tú istú otázku (formulovanú trochu inak) položil Jób v knihe, ktorá je považovaná za najstaršiu knihu v Biblii: „Ako môže človek byť spravodlivý pred Bohom?“ Milióny ľudí v priebehu vekov hľadali cestu, ktorá by nehodného hriešnika priviedla k prijatiu spravodlivým Bohom. List Rimanom 5:1 opisuje koniec tejto cesty ako „pokoj s Bohom“. Zamyslite sa nad tým – hlboký, trvalý, neotrasiteľný pokoj! Môže ten, kto denne bojuje pod bremenom a otroctvom hriechu, skutočne nájsť slobodu od moci hriechu, odpustenie hriechu a pokoj s Bohom?

V tej temnej noci väzenský strážca pocítil drvivé presvedčenie o svojom

hriechu, krehkosti svojho života a obrovskej priepasti, ktorá ho oddeľovala od Boha. Konfrontovaný s vplyvom skutočnej viery, ktorá bola zrejmá v životoch Pavla a Sílasa, sa snažil zistiť, čo musí urobiť, aby si zabezpečil záchranu. Možno po prvýkrát pochopil, že je hriešnik, ktorý potrebuje spasenie. Vedel, že potrebuje Božie spasenie. Túžil po pokoji, ktorý mu celý život unikal. Ale ako? Čo musí urobiť, aby bol spasený?

Znovu si pripomenieme slová z Listu Rimanom 5:1: „Ospravedlnení súc tedy z viery máme pokoj blížiti sa k Bohu skrze svojho Pána Ježiša Krista“. Tu je úžasne jednoduchá odpoveď na túto odvekú otázku. Ospravedlnenie, ktoré hľadal Job, spása, po ktorej túžil žalárnik, pokoj, ktorý my ako hriešnici oddelení od Boha tak zúfalo potrebujeme, sú dostupné iba skrze vieru, iba v Kristovi. A tak Pavlova dôrazná odpoveď na otázku žalárnika znela: „Uver v Pána Ježiša Krista a budeš spasený ty aj tvoji dom.“

Pre mnohých sa táto odpoveď zdá príliš jednoduchá. Majú pocit, že musí byť niečo viac, že Boh vyžaduje viac. Ale nie je nič, čo by sme mohli urobiť, aby sme si zaslúžili Božiu priazeň a zabezpečili si Jeho spásu. „Lebo ste milosťou spasení skrze vieru, a to nie zo seba, je to dar Boží, nie zo skutkov, aby sa niekto nechválil.“ (Efež. 2:8-9) Je to viera a iba viera, čo sa páči Bohu (Žid. 11:6). Je to viera, s vylúčením všetkého ostatného, čo zabezpečuje spásu. Je to viera v Krista, lebo iba Kristova smrť za nás je dostatočná na uspokojenie potrieb hriešnika. Väzenský strážca dokázal, že je to slávne pravda veriť v tú významnú noc. A vy?

VEĽKÉ EVANJELIZAČNÉ TEXTY:

ŽIDOM 4:13

Craig MacKie

*„A nieto stvorenia, ktoré by bolo neviditeľné pred ním, ale všetko je nahé a odkryté očiam toho, s ktorým máme do činenia.“
(Žid. 4:13)*

Bolo by pre mňa dosť desivé, keby mi niekto povedal, že môže vidieť moje myšlienky. Hoci dúfam, že by tam bolo veľa chvályhodného, viem, že by tam boli aj veci, za ktoré by som sa hanbil, keby ich ostatní zistili. Často sa nás pýtajú, ako by sa nám páčilo, keby celý náš život bol premietnutý na veľkom plátne a všetci by ho mohli vidieť. Je to otázka, ktorá by nás bezpochyby všetkých rozrušila pri tej predstave.

Stvorenia

Hoci kresťanské evanjelium je vo svojich tvrdeniach o pravde mnohokrát vylučujúce, mnohé základné doktríny sú zároveň zahŕňajúce. Ústredným tvrdením evanjelia je, že smrť Pána Ježiša na Golgote je jedinou cestou k spásu a že dôvodom Jeho príchodu na svet bolo spasenie hriešnikov. Označenie „hriešnici“ sa nevzťahuje len na niekoľkých, lebo v Liste Rimanom 3:23 sa píše, že „všetci zhrešili“. V 1. Mojžišovej 6:5 čítame: „Hospodin videl, že sa množí zlosť človeka na zemi, a že všetko, čokoľvek vytvorila myšlienky jeho srdca, je len zlé po všetky dni“. Za všetky roky, ktoré uplynuli od napísania tohto výroku, sa ľudské srdce nezmenilo. Božie stvorenia, kedysi koruna Jeho stvorenia, Mu už neprinášajú radosť.

Boží charakter

Zatiaľ čo my môžeme prehliadať priestupky alebo pohliadať na činy svojich blízkych cez ružové okuliare, Boží

charakter je taký, že On to nedokáže. Byť Bohom, ktorý je svätý, spravodlivý a čestný, znamená, že vždy meria činy človeka podľa absolútneho štandardu Svojej vlastnej dokonalosti. Spomeňte si na úvod a na desivú perspektívu, že hriešnik vidí do mojej mysle. Čo ak vám poviem, že Boh v nebi vidí do mojej mysle aj do vašej? V správach evanjelia často čítame, že Pán Ježiš, ktorý je sám Boh, odhalil myšlienky ľudí. To znamená, že vie všetko – minulosť, prítomnosť, aj budúcnosť. To znamená, že vie, čo sa práve teraz deje vo vašej mysli.

Križ na Golgote

Žalmista sa pýtal: „Ak budeš hľadiť na nepravosti, Hospodine, Pane, kto obstojí?“ (130:3). Je rozumné sa pýtať, či je Boh taký svätý, ako hovoríme a či vie všetko, čo tvrdíme, že vie. Mój život neustále nespĺňa Jeho štandardy a nemám sa kde skryť. To znamená, že sa nikdy nemôžem dostať do neba a som odsúdený na večnú stratu – alebo by to tak bolo, keby Boh nepripravil spôsob, ako sa vyrovnat' so všetkými tými hriechmi na kríži na Golgote. Pán Ježiš raz a navždy zaplatil cenu za moje hriechy. Podľa samotného Pána Ježiša „každý, kto v neho verí, nezahynie, ale bude mať večný život“ (Jána 3:16). Nie je to tak, že by Božie štandardy klesli alebo že by Boh vedel menej; je to tak, že keď sa na mňa teraz pozerá, vidí ma odetého nie v mojej vlastnej spravodlivosti, ale v spravodlivosti Kristovej.

PÄŤ SLOV OD BOHA:

AKO KRÁTKY JE MÔJ ČAS

Stephen Glenney

Kým čítate tento článok, starnete. Na konci tohto článku budete mať približne o päť minút kratší celkový život, ako ste mali predtým. Päť minút sa nezdá veľa, ale problém je v tom, že sa málokedy zastavíme a pozrieme sa na celkový obraz. Tieto malé kúsky niekoľkých minút tu a niekoľkých hodín tam sa rýchlo sčítajú do mesiacov a rokov. Až keď sa zastavíme v našom rýchlom životnom tempe a obzrieme sa za seba, vidíme, ako rýchlo plynú čas. Je veľa cieľov, projektov a zážitkov, ktoré chceme niekedy v blízkej dobe dokončiť – ale len nie teraz! Všetci si plánujeme, že sa k tomu „dostaneme“ neskôr. Podobne ako deti, ktoré zaostávajú za svojimi rodičmi a potom kričia: „Počkajte na mňa,“ aj my akoby sme očakávali, že čas urobí to isté. Máme tendenciu viesť svoj život tak, akoby sme očakávali, že čas sa zrazu dočasne zastaví, umožní nám dokončiť naše nesplnené ciele a projekty, a potom ho „dobehneme“ skôr, ako sa opäť dá na pochod.

Čas je krutý pán úloh. Na nikoho nečaká. V jednej chvíli máme akné, v ďalšej vrásky. V jednej chvíli sa snažíme zapamätať si mená svojich nových spolužiakov a v ďalšej sa snažíme zapamätať si mená svojich vnúčat. V tínedžerskom veku si predlžujeme a upravujeme vlasy, a potom (aspoň muži) s hrôzou sledujeme, ako sa naše vlasy menia na šedivé a biele a ticho a nemilosrdne vypadávajú. Deje sa to tak rýchlo! Niet divu, že Mojžiš, muž, ktorý toho v živote veľa zažil, sa modlil k Bohu a prosil Ho, aby „nás naučil počítat naše dni“. Božie slovo nám hovorí, že náš život je ako tieň, ktorý klesá, tráva, ktorá vädne, a obláčik pary, ktorý sa tak rýchlo rozptýli. Autor Žalmu 89 si všimol krátkosť života,

ako sa minúty rýchlo menia na roky, ktoré sa nedajú zachytiť. Jeho úzkosť bola taká veľká, že volá: „Aký krátky je môj čas!“ (Žalm 89:47).

Keby sme si uvedomovali krátkosť svojho života, uprednostnili by sme kľúčové záležitosti. Šalamún, muž, ktorý mohol o rozmanitých životných skúsenostiach povedať: „Bol som tam a urobil som to,“ zhrnul, že všetky veci, ktoré sa snažíme vtiesnať do svojho života, sú bezvýznamné, keď ide o celkový obraz. Keď si uvedomíme, že čas je obklopený večnosťou – tou nikdy nekončiacou (a pre niektorých) hmlistou existenciou mimo života – večierky, sláva, finančné plány a vila na dôchodku sa akosi stanú nepodstatnými. Je krátkozraké plánovať len tento život, keď je taký malý v porovnaní s večnosťou.

Biblia hovorí: „je uložené ľuďom raz zomrieť, a potom súd“ (Žid. 9:27). Každý z nás zhrešil. Nedosiahli sme Boží svätý štandard dokonalosti. Tento hriech nakoniec vedie k smrti, peklu a ohnivému jazeru, ktoré zahŕňa večné oddelenie od Boha. Boh však vo Svojej добрote a milosrdenstve vytvoril cestu, aby nám boli hriechy odpustené. Na rozdiel od našich vlastných ťažkostí so sledovaním plynutia času nám Biblia hovorí, že Pán Ježiš Kristus „v plnosti času“, teda presne v čase, ktorý Boh zamýšľal, vstúpil na svet (Gal. 4:4). A presne v určenom čase išiel na kríž na Golgote, kde bol potrestaný, a potom zomrel za hriešnika. Vďaka Kristovej mocnej smrti a vzkrieseniu môže Boh ponúknuť hriešnikovi odpustenie; už urobil to, čo bolo potrebné, aby hriešnikovi spravodlivo odpustil. Biblia nám hovorí: „Všetci, ktorí Ho (Pána Ježiša Krista) prijali,

tým dal moc nazývať sa Božími synmi, a to tým, ktorí veria v Jeho meno“ (Jána 1:12). Svoje hriechy môžete mať odpustené a stať sa súčasťou Božej rodiny, ak prijmete Pána Ježiša Krista ako svojho zástupcu a Spasiteľa!

Aký krátky je môj čas! Neustále plánovať, že „niekedy“ získate odpustenie hriechov a pokoj s Bohom, je nerozumné a nebezpečné. Biblia zdôrazňuje: „Hľa, teraz

je príhodný čas, hľa, teraz je deň spasenia“ (2. Kor. 6:2). Naše minúty budú naďalej ubiehať, a dni a týždne sa rýchlo zmenia na roky, a potom sa pre nás začne večnosť. Na večnosť sa musíme pripravovať už v tomto živote. Nemôžeme znovu prežívať stratené chvíle, ani si kupovať ďalšie okamihy, aby sme si predĺžili život o niečo dlhšie. Boli sme riadne varovaní: „Aký krátky je môj čas!“

DOBŘÉ ZVESTI Z NEBA

„NETUŠILA SOM, ŽE MÁ TAKÚ HODNOTU.“

Nedávno jedna pani priniesla olejomalbu od L. S. Lowryho (1887-1976) do programu „Antiques Roadshow“, aby ju ocenili. Po posúdení znalcom umenia jej bolo oznámené, že obraz môže mať hodnotu 100 000 libier. Dáma bola šokovaná a povedala: „Netušila som, že má takú hodnotu“. Obraz bol roky v jej dome a málokto si ho vôbec všimol, ale meno umelca, ktoré bolo jasne viditeľné v spodnej časti obrazu, znamenalo, že ide o poklad.

Po prečítaní tohto príbehu som začal premýšľať o ľuďoch, z ktorých mnohí počuli evanjelium už od detstva, ktorí by mali vedieť, aká cenná je Božia spása, a ktorí jej význam objavujú až vtedy, keď je už príliš neskoro na to, aby ju získali a ocitnú sa v pekle, na zlej strane „veľkej priepasti“, o ktorej hovoril Pán Ježiš v Lukáša 16:26. Roky boli oklamaní, aby si mysleli, že spása je niečo len pre nábožensky založených ľudí, príjemný doplnok života, ale nie absolútne nevyhnutný; pre nich to bolo len znakom úctyhodnosti, ale nikdy to nepovažovali za „nutnosť“ s ohľadom na nekonečnú večnosť.

Môj priateľ, môžeš žiť celkom úspešne a šťastne bez spásy, ale bez nej sa nikdy

nedostaneš do neba; to je úplne nemožné. Hlavným dôvodom jej dôležitosti je meno, ktoré je spojené so spásou. Bol to Pán Ježiš Kristus, kto poskytol spásu za nekonečnú cenu: obetovaním Svojho života. Iba tým, že Ho prijmeš, môžeš získať spásu svojej duše. Spásu nezískavaš na žiadnom mieste, praktikami, modlitbami alebo zbožnosťou; je spojená s osobou Pána Ježiša, Božieho jednorodeného Syna. Prijatie Ho ako osobného Spasiteľa je jediný spôsob, ako môžu byť vaše hriechy odpustené.

Spasenie nemožno oceniť peniazmi; jeho hodnotu nemožno odhadnúť ani vypočítať, ale prekvapivo ho môžete získať „bez peňazí a bez ceny“ (Iza. 55:1). Nemôžete zaň zaplatiť, ani si ho nijakým spôsobom zaslúžiť; nikdy si ho nezaslúžite, ale môžete ho prijať ako dar zadarmo. „Lebo odplatou za hriech je smrť, ale darom Božím z milosti je večný život v Kristu Ježišovi, v našom Pánovi.“ (Rim. 6:23) „Lebo ste milosťou spasení skrze vieru, a to nie zo seba, je to dar Boží, nie zo skutkov, aby sa niekto nechválil.“ (Efež. 2:8-9)

► *Dokončenie článku na zadnej obálke.*

V Zjavení 20:10 je úhlavný nepriateľ duší označený ako „diabol, ktorý ich oklamal“ a množstvo ľudí podľahlo jeho klamstvu, čo malo za následok, že prišli o najväčšie požehnanie v živote a o jedinú vec, ktorá je životne dôležitá pre dosiahnutie neba. Môj priateľ, buď presvedčený, že jediné, čo teraz potrebuješ viac ako čokoľvek iné, je spása tvojej duše a odpustenie tvojich hriechov; dôveruj Kristovi a okamžite prijmi Božie odpustenie a pokoj, ktorý s ním nevyhnutne prichádza. Nedovoľ, aby ťa ďalší deň oklamali, lebo „akože my utečieme, ak zanedbáme také veľké spasenie?!“ (Žid. 2:3). Niet nič hodnotnejšieho!

*Spasiteľ teraz čaká na teba,
s otvoreným srdcom a náručou;
Prídeš a oslobodíš sa od súdu
prostredníctvom Baránka,
ktorý zomrel na Golgote?*

[www.slovo pravdy .com](http://www.slovopravdy.com)

ISSN 1451-1991